

ΕΡΜΗΣ

Ετησία συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - 26.

Τιμὴ καταχώρησός πρὸς ἑσπέρ. 18 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ.

Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος.
Ἐξοχώτατε Κύριε!

Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἔχει πρὸ πολλοῦ ἔχει προσηλωμένην, Ἐξοχώτατε, ὄλην τὴν προσοχὴν του, καὶ ἀνυπόμονος περιμένει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εὐχῶν, τῶν μεγάλων προσδοκιῶν, καὶ τῶν γλυκείων ἐλπίδων, τὰς ὁποίας εἶχε συλλάβει, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Α. Μ. ὁ Σεβαστὸς Βασιλεὺς μας Σοὶ ἐνεπιστεῦθη τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεώς του. Καὶ ὁ ἔξω κόσμος εἶναι περίεργος νὰ ἴδῃ τὰ κατορθώματα Σοῦ τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ἡ μνήμη θέλει μείνει ἀθάνατος εἰς τὰς σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἀν τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς Σου ἡμέρας ἀφιέρωσας, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, εἰς τὴν πατρίδα Σου, καὶ ἐνεργήσας εὐλαχρῶς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας της.

Μολοντοὶ ὑπάλληλοι τινὲς τῆς ἐξουσίας, κατέχοντες πολὺ ἀναξίως τὰς θέσεις εἰς τὰς ὁποίας τοὺς ἔθεσας, μᾶς κατατρέχουν μέχρις ἐξοντώσεως καὶ ὡς ἰδιώτας καὶ ὡς δημοσιογράφους, διότι ὡς φίλοι τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς προόδου τῆς πατρίδος μας, τοὺς ἐστηλιτεύσαμεν πάντοτε διὰ τὴν καλίαν, τὴν μοχθηρίαν καὶ τὴν ἀνικανότητά των. Μολοντοὶ λέγομεν ὑπάλληλοι τῆς ἐξουσίας, Σοῦ πρωθυπουργοῦντος, μᾶς κατατρέχουν. Μολοντοὶ πράττουν τὸ αὐτὸ καὶ τινες ἐκ τῶν ἐνταῦθα δημοκόπων, λεγόμενοι φίλοι Σου, ἀλλὰ φίλοι Σου μόνον διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ καθέξωσιν ἐξουσίαν ὁποιαδήποτε, διὰ νὰ καταπιέζωσιν ἐπομένως τοὺς συμπολίτας των. Μολοντοὶ, τέλος, ὅλα τὰ καθ' ἡμῶν βέλη ἐκ τῶν οἰκείων προέρχονται, χωρὶς κάμμιαν ἐκ μέρους Σου προστασίαν ἢ ὑποστήριξιν, σταθεροὶ ἡμεῖς πάντοτε εἰς τὸ νὰ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν Σέ ὑπερασπίσθημεν κατὰ τῶν κακολογιῶν τῆς ἀντι-

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ,

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος
Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 360.

Ἐξ ἄλλου μέρους ἡ δόξα ταύτης τῆς μεγάλης ἐκστρατείας ἐθέλεγε πάντας, καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐφαινότο βεβαία. Μία στρατιωτικὴ πορεία μέχρι τῆς Νιόσχας καὶ τῆς Πετροπόλεως ἤθελεν ἀποπερατώσει τὰ πάντα. Ἄν λοιπὸν τινὲς ἐκ τῶν στρατιωτικῶν Γάλλων ἤθελον παραβλέψαι τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν, ἤθελον μεταμεληθῆ ἐπομένως διότι τὰ θαυμαστὰ διηγήματα τὰ ὁποία οἱ ἐπιμενάντες ἤθελον κάμει μετὰ τὴν ἐκβάσιν, ἀν δὲν ἤθελον λάβει μέρος, ἤθελον τοὺς δυσαρρεστῆ, καὶ διότι ἡ παρούσα νίκη ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν λήθην τῶν παρελθουσῶν. Οὐδεὶς λοιπὸν ἐπιθύμει νὰ μείνι λησιμονημένος. Ἐπομένως ἀφοῦ πανταχοῦ ἦτο πόλεμος, πῶς ἐδύνατο νὰ τὸν ἀποφύγωσιν; Εἰς τὴν ἐκστρατείαν αὐτὴν ἤθελον ἔχει τοῦλάχιστον ἀρχηγὸν τῶν Ναπολέοντα, ὅστις ἤνθει τοὺς ὄσοι διὰ τῆς δόξης των ἠῤῥῆσαν τὴν ἰδικήν του. Ἦτον ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ὑπάγωσιν ὅλοι μετὰ τὸν παρ' αὐτοῦ διοικούμενον στρατὸν ὥστε ἔτρεχον ὄλοι νέοι καὶ γέροντες.

Τέλος πάντων ὅλοι ἠγαπούσαμεν τὸν Ναπολέοντα ὡς σύντροφον τῶν κόπων μας, καὶ ὡς ἀρχηγὸν ὅστις μᾶς ὠδήγει εἰς τὴν δόξαν. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ἐκλελεγμένην νεολαίαν, ἥτις ἐπλήρωε τὰ παιδία τοῦ πολέμου εἰς τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῆς δόξης, τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀνδρεία της ἦτο

πολιτεύσεως, διότι ῥίπτοντες προσηκτικὸν καὶ ἀμερόληπτον βλέμμα εἰς τὴν, κατὰ ἀλήθειαν, μὴ εὐχάριστον κατάστασιν τῶν πραγμάτων μας, ἀπεδώκαμεν πάντοτε αὐτὴν ἐν καλῇ τῇ πίστει εἰς τὴν ἀληθῆ αἰτίαν της, εἰς τὴν βουλευτικὴν δηλ. καὶ Γερουσιαστικὴν κακοθῆβαιαν. Σέ ἐθεωρήσαμεν λοιπὸν ὡς θέλοντα μὲν καὶ ἐπιθυμοῦντα, ἀλλὰ μὴ δυνάμενον νὰ πράξῃς ὅ,τι ἔχει ἀνάγκη ἡ πατρίς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς εὐημερίας της, καὶ εἵπομεν πάντοτε, ὅτι Σὺ διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς κραταιᾶς χειρὸς Σου ἐπραξας ὅ,τι παρὰ Σοῦ ἐξηρτάτο, εἰσήξες δηλαδὴ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, τὰς ὁποίας ἡ εὐερίων νὰ σκέπτεται κόσμος ἐθεώρει κινδυνευούσας μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου.

Ἄλλὰ συγχώρησον μας, Ἐξοχώτατε, ἀν τολμῶμεν καὶ αὐθις νὰ Σοὶ ὑποβάλωμεν ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος μας, τὴν ὁποίαν καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν εἴμεθα ἀφοσιωμένοι.

Τὸ πρὸς τοὺς ξένους ἐθνικὸν χρέος μας κατασταίνει προβληματικὴν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν μας; διότι ὁσάκις εἰς ἡ τινες ἐκ τῶν δανειστῶν μας δὲν εἶναι φίλοι μετὰ τῶν προσώπων τὰ ὁποία διευθύνουν τὰ πράγματά μας, μᾶς ἐπαπειλοῦν μ' ἐπεμβάσεις, καὶ μὲ κατασχέσεις τῶν χρηματικῶν μας πόρων, διὰ νὰ μᾶς ἀναγκάζωσι νὰ ἐνεργῶμεν κατὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς συμπαιθείας των. Ἐρωτῶμεν λοιπὸν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ τοὺς πληρῶσωμεν, διὰ ν' ἀπαλλαχθῶμεν ἀπὸ τοιοῦτους δανειστάς, ὅτινες εὐλογον τοῦλάχιστον πρόφασιν εὐρίσκοντες τὴν ἀπότισιν τῶν δανείων των προσβάλλουν τὴν ἐθνικὴν μας ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ ἐξοχώτερα συμφέροντά μας; Τοῦτο θέλομεν ἐπασχοληθῆν ἢ ἀνεύρωμεν διὰ τῆς παρούσης διατριβῆς μας.

Δύο, καθ' ἡμᾶς, εἶναι τὰ μέσα τοῦ νὰ φθάσωμεν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι ἡ οικονομία, τὸ δὲ μία καλὴ, φρόνιμος καὶ ἐντιμος διεύθυνσις.

Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν οικονομίαν, τινὲς ἐκ τῶν κατὰ

μεγίστη. Ὑπῆρχεν ἄραγε οὐδεὶς μεταξὺ ἡμῶν, ὅστις δὲν ἐφλέγετο ἀπὸ ἐπιθυμίαν πρὸς τὸν πόλεμον, ὁσάκις ἀνεγίνωσκε τὰς ἐνδόξους πολεμικὰς πράξεις τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν προγόνων μας; Ἐκαστος ἡμῶν δὲν ἤθελεν ἐπιθυμῆσαι ἄραγε νὰ ᾄῃ εἰς ἕκ τῶν ἡρώων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἀναφέρει ἡ ἱστορία;

Τοιαύτη ἦτον ἡ νέα γενεά. Ἡ φιλοτιμία ἦτον ἐλευθέρα. Εἰς τοὺς καιροὺς ἐκείνους τῆς εὐτυχίας καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὁ Γάλλος στρατιώτης κύριος πάντοτε τῆς νίκης, ἐθεώρει ἑαυτὸν ἀνώτερον καὶ ἀπὸ αὐτὸν εἰσέτι τὸν ἡγεμόνα ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὴν ἐπικράτειαν διήρχετο ἑνόμιζεν ὅτι οἱ βασιλεῖς τῆς Εὐρώπης ἐθασίλευον μόνον ἀδεῖα τοῦ ἀρχηγοῦ του καὶ τῶν ὄπλων του.

Τοιοουτρόπως ἡ συνήθεια ἐσφύρε τοὺς μὲν, ἡ ἀηδία τῆς ἡσυχίας τοῦ δὲ, τοὺς περισσοτέρους ὁ νεωτερικὸς καὶ πρὸ πάντων ὁ ἔρωσ τῆς δόξης, ὅλους δὲ ἡ ἀμίλλα, καὶ τέλος ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς ἀρχηγὸν πάντοτε εὐτυχῆ, καὶ ἡ ἐλπίς μίαν ταχέως νίκης, ἥτις ἤθελεν ἀποπερατώσει διὰ μίαν τὸν πόλεμον, καὶ ἤθελε μᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὰς οἰκίας μας καθότι διόλον τὸν στρατὸν τοῦ Ναπολέοντος ἡ νίκη ἐπεριορίζετο εἰς μίαν μάχην, εἰς περιόδειαν δηλαδὴ βραχείαν καὶ λαμπράν.

Ἦδη ἐπορευόμεθα εἰς τὰ ἄκρα τῆς Εὐρώπης, ὅπου πῶποτε ὑπῆρχεν Εὐρωπαϊκὸς στρατὸς. Ἐπορευόμεθα νὰ στήσωμεν τὰς στήλας τοῦ Ἡρακλέους. Ἡ μεγαλειότης λοιπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἡ κίνησις τῆς συμπραττούσης Εὐρώπης, αἱ ἐπιβάλλουσαι προπαρασκευαί τοῦ στρατοῦ μας, τοῦ συγκειμένου ἐκ τετρακοσίων χιλιάδων στρατιωτῶν καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδων ἵππων, ἡ τοσαύτη τοῦ πολέμου ταραχὴ καὶ

καιροὺς κυβερνήσεών μας ἐνόμιζαν ὅτι διὰ τῆς ἐλαττώσεως, τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, θέλει δυνηθῆ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐλαττώτῃ τὰς ἐτησίους δαπάνας της, χωρὶς νὰ ἴσχυοισθῶσιν, ὅτι οἰκονομία προερχομένη ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφέρει μὲν ἐλάττωσιν τῶν ἐτησίων δαπανῶν τοῦ κράτους, ἀλλ' ἐλάττωσιν ἀσήμαντον καὶ ἀνεπαίσθητον, ἐνῶ ἐνθαβρύνει ἐξ ἄλλου μέρους τὰς καταχρήσεις, καὶ δίδει ἀναγκαιωδῶς ἀφορμὴν εἰς αὐτὰς, ἐξ ὧν ὁ λαὸς μαστιζέται καὶ καταπιέζεται. Δὲν ἐσυλλογίσθησαν δηλαδὴ αἱ κυβερνήσεις αὐταί, ὅτι αὐτὸ τὸ μέσον δὲν ἦτο τὸ κατὰλληλον θεραπευτικὸν εἰς τὴν ἐθνικὴν μας ἀσθένειαν, οὐδὲ ἤθελον νὰ εὐρωσι καὶ νὰ θάλωσιν εἰς ἐνεργίαν τὸν ἀληθῆ τῆς οἰκονομίας τρόπον, καὶ οἰκονομίας σημαντικῆς, ἐκτὸς ἀν ὑποτεθῆ ὅτι οἱ Ἑλληνικοὶ λαοὶ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ τρέφωσι πολλοὺς κηφήνας καὶ ἀμελεῖς. Δὲν εἶναι ἡ ἐλάττωσις τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, Ἐξοχώτατε, ὁ κατὰλληλος εἰς τὴν οἰκονομίαν τρόπος, ἀλλ' ἡ ἐλάττωσις τῶν ὑπουργημάτων, καὶ ἡ προτίμησις εἰς αὐτὰ τῆς ἰκανότητος καὶ τῆς τιμιότητος.

Εἰς ὅλα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ γραφεῖα τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης, ὅπου γνωρίζεται ἡ οἰκονομία θεωρητικῶς τε καὶ πρακτικῶς, ἐργάζονται ἀκαταπαύτως οἱ ὑπάλληλοι ἀπὸ πρωῶς μέχρι τῆς ἐβδόμης μετὰ μεσημβρίαν, ἐκτὸς δύο τὸ πολὺ ὥρῶν, κατὰ τὰς ὁποίας συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ γευματίωσι καὶ νὰ λαμβάνωσιν ἀνεσιν τινα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεναντίας βλέπει τις τὴν μεγαλητέραν πολυτέλειαν καὶ ἀπαραδειγματίστον παραλυσίαν εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ δημόσια γραφεῖα θέλει δηλαδὴ τμήνην ὑπαλλήλων μισθοδοτουμένων, περιττῶν ὅλως δίολου τῶν περισσοτέρων ἐξ αὐτῶν, σμήνην δηλαδὴ ὑγειονόμων, λιμεναρχῶν, οἰκονομικῶν ἐφόρων, ταμίων, δικαστῶν, ἀντισταγγελέων, γραμματέων ὑπογραμματέων, γραφέων καὶ τοσοῦτων ἄλλων ὑπαλλήλων, ὅτινες ὀλίγας ὥρας μόνον τὴν ἡμέραν ἐργάζονται, καθ' ὅλας δὲ τὰς λοιπὰς κἄθηται ἀνεργοί, καὶ περιφέρονται εἰς τὰς ἀγυῖας,

οἱ πολεμικοὶ ἦχοι, ἐνεθάβουν ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς γέροντας στρατιώτας. Οἱ πλέον ἀναίσθητοι δὲν ἤδύνατο νὰ μείνωσιν ἀνάλγητοι εἰς τὴν γενικὴν κίνησιν, εἰς ταύτην τὴν παγκόσμιον ἑλξίν.

Ἐὐχαριστήμενος τοιοουτρόπως ὁ Ναπολεὼν ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν του καὶ εἶπεν εἰς αὐτοὺς. Ἴδού ἄρχεται ὁ δεύτερος Πολωνικὸς πόλεμος, ἀφοῦ ὁ πρῶτος ἐτελείωσεν εἰς τὸ Φρουετλάνδ καὶ τὸ Τίλισι. Εἰς τὸ Τίλισι ὀρκίσθη ἡ Ῥωσσία παντοτεινὴν φίλιαν μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ σταθερὸν μετὰ τῆς Ἀγγλίας πόλεμον, ἀλλὰ σήμερον παραβιάζει τοὺς ὅρκους της. Ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει νὰ δώσῃ κάμμιναν διασφίσην περὶ τῆς ἀκαταλήπτου διαγωγῆς της, ἀν οἱ ἀετοὶ τῆς Γαλλίας δὲν διαβῶσι τὸν Ῥήνον, ἀφίνοντες οὕτως εἰς τὴν διάκρισίν της τοὺς συμμάχους μας. Ἡ Ῥωσσία σφύρειται ἀπὸ τὴν εἰμαρμένην, καὶ αἱ τύχαι της θέλου ἐκπληρωθῆ. Μᾶς νομίζει ἴσως ἠλλοιωμένους; Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς πλέον οἱ στρατιῶται τοῦ Αὐστριακῆ; Αὕτη μᾶς ἔθεσε μεταξὺ τῆς ἀτιμίας καὶ τοῦ πολέμου, ἡ δὲ ἐκλογή μας δὲν εἶναι ἀμφίβολος. Ἄς περυσθῶμεν λοιπὸν ἐμπρός, ἄς διαβῶμεν τὸν Νίεμεν, καὶ ἄς φέρωμεν τὸν πόλεμον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους της. Ὁ δεύτερος Πολωνικὸς πόλεμος θέλει εἶσθαι ὡς ὁ πρῶτος ἐνδοξὸς διὰ τὰ Γαλλικὰ ὅπλα. Ἄλλ' ἡ εἰρήνη τὴν ὁποίαν θέλομεν κάμει ἐπομένως, θέλει μᾶς χορηγήσει ὅλα τὰ ἐχέγγυα, καὶ θέλει θέσει πέρας εἰς τὴν δυστυχῆ ἐπιβρόχην, τὴν ὁποίαν ἡ Ῥωσσία πρὸ πεντήκοντα ἡδὲ ἐτῶν ἐξασκεῖ ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς Εὐρώπης.

Ὁμίλησε καὶ ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τὸν στρατὸν του, ἀλλὰ πολὺ διαφορετικὰ. Εἰς τὰς οὐμιλίαις αὐτὰς ἐφάνη ἡ δια-

τάς πλατείας και τὰ καφενεῖα τῶν πόλεων, διότι δὲν ἔχουσιν ἐργασίαν. Ἄν ἐθεωρήθησαν, φέρει εἰπεῖν, ἀναγκαῖοι οἱ ἐπαρχοὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, κατὰ τὴν ἐρωτώμενην, εἶναι ἀναγκαῖοι οἱ γραμματεῖς αὐτῶν; Ὅποια εἶναι ἡ ὑπηρεσία ἐνός ἐπαρχοῦ τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μόνος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο και σύμπραξις γραμματέως; ἢ ὁποῖα εἶναι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑγειονόμου τῶν νήσων και ἄλλων παρὰ θαλασσίων πόλεων τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μόνος ἀλλ' ἔχει ἀνάγκην και γραμματέως; Μήπως εἰς τὴν Ἄνδρον, τὴν Τήνον και τοιαῦτα ἄλλα μέρη δὲν ἠδύνατο ἓν μόνον ἄτομον, ἀλλ' ἄτομον μεῖν ἰκανότητά νὰ ἐκπληρῇ ταχτοχρόνως ὑγειονόμου, λιμεναρχοῦ, ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρησίου, τελώνου, πρόσθετος και ταμίου καθήκοντα; Ἡμεῖς δι' ὑπερβολὴν εἶπα και ἐνταῦθα ἀκόμη, ὅπου ἐνεργεῖται καθ' ἐκάστην πᾶσα πολλὰ πράξεις, ἓν μόνον ἄτομον μεῖν ἰκανότητά νὰ διευθίνῃ τὸ ὑγειονόμου, τὸ λιμεναρχεῖον και τὴν ἐπιστατικὴν τοῦ λοιμοκαθαρησίου μας, βοηθούμενον ἀπὸ ἓνα καλὸν και ἰκανὸν γραμματέα εἰς ἐκάστην τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν διοριζόμενον.

Ὅποια εἶναι ἡ ὑπηρεσία τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου τὴν ὁποῖαν δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μόνος ἀλλ' ἀπαιτεῖται ἡ συμπράξις γραμματέως και ὑπογραμματέως; Ἡμεῖς δι' ὑπερβολὴν εἶπα ὅτι ἓν μόνον ἄτομον μεῖν ἰκανότητά, τὴν ὁποίαν ἐνός γραμματέως δύναται νὰ ἐκτελέσῃ καθήκοντα οικονομικοῦ ἐφόρου και ταμίαι ἐνταυτῶ, ἀρκεῖ μόνον οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι νὰ ἐργάζωνται ὡς ἐργάζονται, εἰς ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς Εὐρώπης οἱ τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλοι. Τίς δὲ ἡ χρεῖα τοιαύτης πολυτελείας εἰς τὰ δικαστήριά μας; Εἰς τί ὠφελεῖ τασχὴν παράταξις, σύνθεσις δηλαδὴ δικαστηρίου ἐκ πέντε δικαστῶν, ὁσάκις πρόκειται νὰ δικάζονται πλημμελήματα διὰ μίαν αἰκίαν, ἢ διὰ μίαν ὕβριν και βλασφημίαν; Εἰς τί ὠφελεῖ ἡ σύνθεσις τῶν πολιτικῶν μας δικαστηρίων ἐξ ἐνός Προέδρου και δύο δικαστῶν ἀμαθεστάτων πολλάκις, ὅταν οἱ δικασταὶ ἐνδίδουν τυρλοῖς ὁμασιν εἰς τὴν γνώμην ἐνός πανούργου Προέδρου, και ἂν ποτε διαφωνήσῃ μετ' αὐτοῦ, τοῦτο συμβαίνει διὰ σκοποῦς ἀξιοκατακρίτους και ἰδιοτελεῖς; Ἡ κυβέρνησις λοιπὸν ἀντὶ νὰ ἔχῃ ἀνάγκην πενήτην, και ἐξήκοντα ἴσως δικαστῶν πρὸς σύνθεσιν τῶν δικαστηρίων και πρὸς διανομήν τῆς δικαιοσύνης, ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀνθρώπους ἀμαθεῖς, ἀνικάνους και πολλοὺς ἐξ αὐτῶν κακοῦθεις, νὰ πληρῶνῃ τούτους μισθοὺς πρὸς ἐπίδειξιν και πολυτέλειαν μόνον, και νὰ δημιουργήσῃ

γῆ, τούτους περιττοὺς ὑπάλληλους, ὅστινες μὴ δυνάμενοι νὰ ζήσωσι διὰ τοῦ εὐτελοῦς μισθοῦ ὅστις δίδεται εἰς αὐτοὺς καταφεύγουν εἰς καταχρήσεις, ἠδύνατο νὰ διοργανισθῆ ἀλλοίως τὰ δικαστήρια ἐπὶ τῷ οικονομικώτερον και ὀλιγοάνθρωπότερον, και εὐρίσκοντα εὐκολώτερον δέκα προέδρους νομομαθεῖς και πρεσβύτους ὅλα τὰ ἐγγύς δικαιοσύνης, τιμιότητος και ἀρετῆς, τούτους ὁποῖους νὰ μισθοδοτῆ καλῶς, διὰ νὰ ζῶσιν ἐν ἀνείσει και νὰ μὴν ὑπὸ κτήναι εἰς ἀνάγκας, νὰ ἔχῃ δικαστήρια διανεμόντα πραγματικῶς τὴν δικαιοσύνην, και οὐχὶ τουρκικὸν μεχμεδῆζ. Κατὰ τί ὠφελεῖ, ἐρωτώμενη, ἡ πομπώδης πολυτελεῖα τῶν δικαστηρίων μας, και τότε διατυπώσῃς τὰς ἐποίας κατὰ δυστυχίαν ἠρύθησαν οἱ νομοθέται μας ἐκ τῆς σκωρίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν νομοθεσιῶν, ὅταν ἡ πολυτελεῖα αὐτῆ και αἱ διατυπώσεις τείνουν εἰς τὸ νὰ δαπανῶσιν τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον με καταστραφὴν τῆς δικαιοσύνης; ἀλλὰ τί πρόβλημα, τί δ' ὕστατον νὰ ἀναφέρωμεν, ὅταν σκεπτόμεθα ὅτι ἐπιλείπει ἡμεῖς ὁ χρόνος διηρημένους πρὸς τοῦ, πόσοι δημόσιοι θέσεις εἶναι περιτταὶ παρ' ἡμῖν, και πόσοι ὑπάλληλοι ἔχουν διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἂν ἐξελέγοντο οἱ ἰκανότατοι ἔχοντες, και ἂν οἱ οὗτοι πῶς ἐκλεγόμενοι ἠναγκάζοντο νὰ ἐργάζωνται, ὡς ἐργάζονται οἱ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Εὐρώπης οἱ δημοῖοι ὑπάλληλοι, ὅστινες καλῶς μισθοδοτούμενοι ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν, δὲν ἀναγκάζονται νὰ κάμουν καταχρήσεις, ὁ δὲ λαὸς ὑπὸ τούτου τοῦ συστήματος κυβερνήσεως εὐημερεῖ και εὐτυχεῖ.

Ἀνάγκη λοιπὸν εἶναι, ἐξοχώτατε, και ἀνάγκη μεγίστη γενικῆς μεταρρυθμίσεως τῶν θέσεων και τῆς ὑπάλληλιζης, και εἰς σὲ ἀνήκει ἡ μεγίστη τιμὴ τοῦ ἀναμορφωτοῦ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ φθάσῃ εἰς αὐτὸν τὸν μέγαν και ἐξοχὸν σκοπὸν, πρέπει νὰ συνεργάζεται με βουλήν συγκειμένην ἀπὸ πρόσωπα θέλοντα και ἐπιθυμοῦντα τὸ καλὸν τῆς πατρίδος τῶν, και μόνον τὸν καλὸν τῆς πατρίδος τῶν. Καὶ ἐπειδὴ πλησιάζει ἡ τῶν νέων βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐποχὴ, εἰς τὰς ὁποίας ὅλος ὁ συντός Ἑλληνικὸς κόσμος ἔχει ἀφιερωμένους ὅλας τὰς ἐλπίδας, ἀνυπομόνως περιμένομεν και ἡμεῖς νὰ ἴδωμεν τὴν συνέσιν σου, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ὁ λαὸς χειραγωγούμενος ὑπὸ σοῦ πρέπει νὰ ἐκλέξῃ, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν δηλαδὴ τῶν βουλευτῶν μετὰ τῶν ὁποίων συνεργαζόμενος θέλεις δυνηθῆ νὰ ἐνεργήσῃς τὰς μεγάλας ἀναμορφώσεις αὐτάς, αἱ ὁποῖαι παρὰ σοῦ προσδοκῶνται. Ἡ γυικενὴ ὥρα λοιπὸν τῆς κρίσεως, καθ' ἣν ἀπὸ τὴν ἐκλογὴν τῶν

προσώπων, τὴν ὁποῖαν ὁ λαὸς θέλει ἐνεργήσῃ, παρὰ σοῦ ὁ ὧς εἶρηται χειραγωγούμενος, θέλει γνωρίσει και ὁ ἔσω και ἔξω κόσμος, ἂν οἱ σκοποὶ σου ἦσαν καλῆς εἰλικρινεῖς και πατριωτικοὶ, καθ' ἣν και ἡμεῖς ὅστινες σὲ ἐξυμνήσαμεν πάντοτε και σὲ ὑπερασπίσαμεν κατὰ τῆς ἀντιπολιτευσεως, ἀποδίδοντες τὴν ἐθνικὴν μας χάριεαν ὅχι εἰς σὲ, ἀλλ' εἰς τὰς περιστάσεις, και εἰς τὸν ὀλίγον πατριωτισμὸν τῆς μεγαλητέρας μεριδος τῶν μετὰ σοῦ συνεργαζόμενων βουλευτικῶν σωμάτων, θέλομεν δικαιωθῆ ἐνώπιον τοῦ κοινού.

Διάγγελμα τοῦ Κ. Κωλέττου, Προέδρου τοῦ ὑπουργείου, και ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, πρὸς τὸν Κ. Ἀργυρόπουλον ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις τοῦ Βασιλέως ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀθῆναι τῆ 10 Μαρτίου 1847.

Κύριε!

Ἐλαβον τὴν ἀπὸ 4 Μαρτίου ἀναφοράν σου και τὸ ἐν αὐτῇ ἐπιστημημένον ἀντίγραφον διακοινώσεως τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου.

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἀλῆ - Ἐφέντης λέγει ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ « ὅτι ἡ ἐπιστολὴ τῆς Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος και ἡ ἀπάντησις τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ παρ' ὡς ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία, μη ἀλλάσσουσα ποτὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα ».

Τοιαύτη δὲν εἶναι, ἀλλ' οὔτε δύναται νὰ ἦναι ἡ ἰδέα τοῦ βασιλέως και τῆς κυβερνήσεώς του. Ἡ βασιλικὴ ἐπιστολὴ, ἂν και δώσωσα ἀφορμὴν εἰς τὴν Α. Μ. νὰ ἐκφράσῃ τὰ ἀτομικά του αἰσθηματα, σκοπὸν εἶχε νὰ ἀνυψώσῃ τὸ δυσἄρεστον συμβάν και τὰ προκαλέσαντα αὐτὸ αἷτια, εἰς τὸ ὕψος τῶν μεγάλων συμφερότων τῶν δύο στεμμάτων. Ὁ βασιλεὺς, ἐνόμισεν ὅτι εἰλικρινῆς και ἀδόλος ἐξηγήσις ἦτο τὸ ἀξιόπρεπτερον, τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέτρον πρὸς διάλυσιν τῆς διπλωματικῆς δυσκολίας. Ἐνοεῖτε, Κύριε, ὅτι τοιοῦτον ἀντικείμενον δὲν ἐπιδέχεται συζήτησιν εἶμαι μόνον ἐπιφορητισμὸς νὰ διατηρήσῃ ἀκεραίαν τὴν ἀξίαν τῆς ἰδέας, ἥτις ὑπηγάρευσε τὴν ἐπιστολήν τοῦ βασιλέως τοῦ κραταιοῦ ἡγεμόνου μου.

« Μακρὴν τοῦ νὰ δώσωσι » λέγει ἡ διακοινώσις τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀλῆ - Ἐφέντης « εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Σουλτάνου τὴν ἰκανοποίησιν, ἥτις τῷ ὠφείλετο, τὸν ἐβίασαν ἢ ἀναχωρήσῃ, και νὰ ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα. »

φορὰ τῶν δύο λαῶν και τῶν δύο ἡγεμόνων και ἡ θέσις τῶν. Ἐκ τῶν ὀμιλιῶν αὐτῶν ἡ μὲν ὡς ἀμυντικὴ, ὑπὴρξεν ἀπλή και μετρία, ἡ δὲ ὡς ἐπιθετικὴ, γέμουσα ἀυθαδεῖας και ἐπιθυμοῦσα τὴν νίκην. Ἡ πρώτη ἐθεασίετο ἐπὶ τῆς θρησκείας και ἡ δευτέρα ἐπὶ τῆς τύχης· ἐκείνη ἐπὶ τῆς ἀγάπης τῆς πατρίδος, και αὐτὴ ἐπὶ τοῦ πάθους τῆς δόξης· ἀλλ' οὐδεὶς ὀμίλησε περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πολωνίας, ἥτις ἦτο τὸ ἀληθές αὐτοῦ τοῦ πολέμου ἀντικείμενον. Ἐπορευόμεθα πρὸς τὴν ἀνατολήν ἔχοντες τὴν ἀριστεράν μας πρὸς τὴν ἄρκτον και τὴν δεξιάν μας πρὸς τὴν μεσημβρίαν. Ἐκ δεξιῶν ἡ Βολνία μας προσεκάλει μ' ὅλας τὰς εὐχάς, ἐκ τοῦ κέντρου ἡ Βίλνα, τὸ Μίνσκ, ἅπαντα ἡ Λιθουανία και ἡ Σαμογετία ὡσαύτως μας προσεκάλλον, ἐξ ἀριστερῶν δὲ αἰωπηλῶς ἐπερίμεναν τὴν τύχην τῶν ἡ Κουρλανδία και ἡ Λιβονία.

Ὁ στρατὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἰσχυρὸς ἐκ τριακοσίων χιλιάδων στρατιωτῶν, ἐσύγκειτο ἀπὸ ὄλους σχεδὸν τούτους λαοὺς του. Τοῦτο ἐγνώριζεν ὁ Ναπολέων ἀπὸ τὰς ὄχθας τῆς Βίστολας, τῆς Δρέδτης και ἐκ τῶν Παρισίων προσέει. Ἐγνώριζεν ὅτι τὸ κέντρον τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ διοικούμενον, ὑπὸ τοῦ Barclay ἐξεστίνετο ἐκ τῆς Βίλνης και τοῦ Κόβνου μέχρι τῆς Αἰδης και τοῦ Γρόδνου, και ὅτι εἶχε τὴν μὲν δεξιάν του πρὸς τὴν Βιλίαν, τὴν δὲ ἀριστεράν του πρὸς τὸν Νίεμεν.

Ὁ ποταμὸς οὗτος ἐκάλυπτε τὸ μέτωπον τῶν Ῥώσων διὰ τῆς στροφῆς του πρὸς τὸ Γρόδνον και Κόβνον· διότι μόνος αὐτὸς ἀπὸ τὸ ἐν μέρος μέχρι τοῦ ἄλλου τῶν πόλεων αὐτῶν ἐφαίνετο διατρέγων πρὸς τὴν ἄρκτον, και χρησιμεύων ὡς σύνορον τῆς Λιθουανίας.

τα πέντε χιλιάδας στρατιώτας, και ὁ Βιτγενστεῖν με εἰκοσιπέντε χιλιάδας, κατεῖχον διὰ τῶν λόγγων τῶν τὸ φυσικὸν αὐτὸ σύνορον.

Ταυτοχρόνως ἄλλος στρατὸς ἰσχυρὸς ἐκ πενήτην χιλιάδων στρατιωτῶν συνηρῶριζετο εἰς τὴν Βολνίαν, διὰ νὰ ὑπερασπίεσθαι τὴν ἐπαρχίαν αὐτὴν και νὰ παρατηρῇ τὰ κινήματα τοῦ Σφαρτζεμπεργ. Ἰὸν στρατὸν αὐτὸν ἐδιοικε ὁ Τορμαζῶφ, μέχρις ὅτου ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, ἡ ἐγγύς οὔσα νὰ ὑπογράψῃ τότε, ἐπέτρεψεν εἰς τὸν Τζιτζιχάρ και εἰς τὴν καλλιτέραν μερίδα τοῦ στρατοῦ τῆς Μολδαβίας νὰ ἐνοθῇ μετ' αὐτοῦ.

Ὁ Ἀλέξανδρος και ὑπ' αὐτὸν ὁ Βαρκλάυς ὑπουργὸς τοῦ πολέμου διεύθυνεν ὅλας τὰς δυνάμεις του. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ διηρῶντο εἰς τρεῖς στρατοὺς ὀνομαζόμενους, πρῶτος στρατὸς δυτικὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βαρκλάυ, δεύτερος στρατὸς δυτικὸς ὑπὸ τὴν τοῦ Παγκρατιῶνος, και ὁ στρατὸς τῆς ἐπιφυλακῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Τορμαζῶφ. Δύο ἄλλα σώματα ἐσχηματίζοντο, τὸ μὲν εἰς Μοζύρ, τὸ δὲ εἰς τὴν Ρίγγην και Δουναβοῦργον. Αἱ ἐπιφυλακαὶ ἦσαν εἰς τὴν Βίλνην και τὴν Σρεντζιάνην. Τελευταῖον ἀπέναντι τῆς Δρίσης ἐπὶ ὑψώματός τινος τῆς Δούνης εὐρίσκετο ἄλλο στρατιωτικὸν σῶμα ἐστρατοπεδευμένον.

Ὁ αυτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἐθεώρησε ταύτην τὴν ὅπισθεν τοῦ Νίεμεν θέσιν ὡς μήτε ἐπιθετικὴν μήτε ἀμυντικὴν ἐθεώρησε προσέει, ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς δὲν ἦτο καλῶς τοποθετημένος, διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ εὐκόλως. Ὅτι ὁ στρατὸς οὗτος ἐπικρατῆς τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ γραμμῆς ἐξήκοντα λευγῶν ἠδύνατο νὰ καταπληχθῇ και νὰ διασκορπισθῇ, ὅπερ μετὰ ταῦτα συνέβη. Ἐλεώρησεν ὡσαύτως ὅτι ἡ ἀριστερὰ τῶν Βαρκλάυ και ὀλόκληρος ὁ στρατὸς τοῦ Παγκρατιῶνος εὐρί

σκόμενοι εἰς τὴν Αἰδην, ἀπέναντι τῶν λιμνῶν τῆς Βερεζίνης, ἠδύνατο εὐκόλως νὰ πολεμηθῶσι και νὰ αἰχμαλωτισθῶσι, ἢ τουλάχιστον ὅτι μίαν αἰφνίδιος προσβολὴ ἐπὶ τοῦ Κόβνου και τῆς Βίλνης ἤθελε τοὺς διαχωρίσει ἀπὸ τὴν γραμμὴν τῶν ἐργασίων τῶν, και ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῆς Δρίσης.

Πραγματικῶς ὁ Δοκτορόφ και ὁ Παγκρατιῶν εἶχον ἤδη διαχωρισθῆ ἀπὸ τὴν γραμμὴν αὐτὴν, και ἀντὶ νὰ μείνωσιν εἰς ὁμάδα μετὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου, και εἰς τὰς δδούς τὰς φερούσας πρὸς τὴν Δούνην, διὰ νὰ τὰς ὑπερασπίζοντα, εὐρίσκοντο τοποθετημένοι τεσσαράκοντα λευγάς μακρὰν πρὸς ἀριστεράν.

Ἰδοὺ διὰ τί ὁ Ναπολέων διεχώρισε τὰς δυνάμεις του εἰς πέντε στρατοὺς. Ὅταν ὁ Σφαρτζεμπεργ ἐξεργόμενος ἐκ τῆς Γαλλικίας μετὰ τὰς τριάκοντα χιλιάδας αὐστριακοὺς του ἤθελεν ἐπασχολῆσαι ἐκεῖ τὸν Τορμαζῶφ, και ἤθελε προσκαλέσει πρὸς τὴν μεσημβρίαν τὴν προσοχήν τοῦ Παγκρατιῶνος· ὅταν ὁ Βασιλεὺς τῆς Βεσσαρίας μετὰ τὰς ὀγδοῶντα χιλιάδας στρατιώτας τε ἤθελεν ἐπασχολῆσαι τὸν στρατηγὸν αὐτὸν κατὰ μέτωπον πρὸς τὸ Γρόδνον, ὁ δὲ ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἤθελεν εἰσθαι ἑτοιμος διὰ νὰ τεθῇ μετὰ τοῦ Παγκρατιῶνος και τοῦ Βαρκλάυ, και τέλος ὅταν πρὸς ἀριστεράν ὁ Μακδοναλδ ἐξεργόμενος ἐκ τοῦ Τίσιετ ἤθελεν εἰσβάλλει εἰς τὴν Λιθουανίαν, τότε ὁ Ναπολέων νὰ ἐπιπέσῃ μετὰ τὰς διακοσίας χιλιάδας στρατιώτας τοῦ ἐπὶ τοῦ Κόβνου και τῆς Βίλνης κατὰ τοῦ ἀντιζήλου του, και νὰ τὸν καταστρέψῃ διὰ τῆς πρώτης προσβολῆς. Ἐὰν δὲ ὁ αυτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἤθελεν ὑποχωρήσει, νὰ τὸν σπρώξῃ τότε μέχρι τῆς Δρίσης, και ταυτοχρόνως νὰ στενοχωρήσῃ τὸν Παγκρατιῶνα και ὅλα τὰ σώματα τῶν Ῥώσων και νὰ τὰ κατασκορπίσῃ.

Ἀναγκάζομαι νὰ ἐκθέσω ἐν συνόψει τὸ ἱστορικὸν τῶν δύο πτερυγῶν μας, διὰ νὰ ἐπανέλθω ταχύτερον εἰς τὸ κέντρον και

Δὲν δύναμαι ν' ἀφῆσω ἀνευ ἀπαντήσεως τοιοῦτον διόχου-
ρισμὸν, τὸν ὁποῖον κἀνὲν κίνημα, κἀμμία λέξις δικαιολογεῖ-
τὸ ἐναντίον μάλιστα συνέβη, ὅταν ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλληνι-
κῆς Μεγαλειότητος διακοινώσῃ πρὸς τὸν Πρέσβυν τῆς Α. Μ.
τοῦ Σουλτάνου τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ διευ-
θύνω πρὸς τὸν Ἀλή-Ἐφέντην ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13 Φεβ-
ρουαρίου.

« Πρὶν τελειώσω » ἔλεγον ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ « σὰς
» εἰδοποιῶ, ὅτι θέλω τὴν διακοινώσῃ πρὸς τὸν Κ. Πρέσ-
» βυν τῆς Τουρκίας. »

Δὲν εἶχομεν δικαίωμα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸν Πρέσβυν
τῆς Τουρκίας τὴν γὰρ πράξῃ, ἀλλ' οὔτε δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν
περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν τῷ ἐχορήγουν
αἱ ὁδηγίαι του· ἀλλὰ νὰ τῷ διακοινώσωμεν πρὶν ζητήσῃ τὰ
διαβατήριά του, τῶν ὁποίων τὴν παράδοσιν παρετεινάμεν ὅσον
ἐδυνάμεθα, ἐπιστολήν εἰδοποιούσαν αὐτὸν περὶ τῆς ἀποφάσε-
ως τοῦ Βασιλέως, δὲν ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς νὰ τῷ ὑπεδεικνύο-
μεν τὴν ἀνάγκην νὰ διαμείνῃ εἰς Ἀθήνας περιμένων τὴν τε-
λευταίαν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεώς του; Ἐγὼ λοιπὸν τὸ
δικαίωμα καὶ τὸ γρῆος ν' ἀρνήθω μετὰ τὸν ἐπισημότερον τρό-
πον, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σουλτάνου ἐδιάσθη νὰ ζητήσῃ
τὰ διαβατήριά του καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἔρχομαι ἤδη, Κύριε, εἰς τὴν ἐπανειλημμένην αἰτήσιν
ἱκανοποιήσεως, περὶ ἧς ἀναφέρει ἡ διακοινώσις τὴν ὁποίαν
μοίπαρεπέμψατε. Ἡ Α. Ε. ὁ Ἀλή-Ἐφέντης εὐαρεστεῖ-
ται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν ὄρθον μου νοῦν, καὶ τὰς πολλάκις
παρ' ἐμοῦ ἐπαναληφθείσας διαβεβαιώσεις περὶ τῆς ἐπιθυμίας
μου νὰ διατηρηθῶσιν αἱ φιλικαὶ γειτονικαὶ σχέσεις.

Ἐλπίζω ὅτι ὁ Θεὸς θέλει μετ' ἐπιτρέψει νὰ μὴ παραγνωρί-
σω ποτὲ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ τόπου, καὶ ἐπομένως
διαβεβαίω, ὅτι δὲν αἰσθάνομαι ἄλλο τι τόσον κατάκαρδα πα-
ρὰ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διατηρήσῃ ὅχι μόνον εἰρηνικὰς σχέσεις,
ἀλλὰ καὶ σχέσεις ἀγάπης μετὰ τῆς Τουρκίας.

Διὰ νὰ φθάσωμεν τὸν σκοπὸν τούτον, ἀπαιτοῦνται καὶ
ἄλλαι ἐγγυήσεις· ἡ κυβέρνησις τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως δὲν
θέλει παραβλέψῃ ποτὲ τὸ παραμικρὸν διὰ νὰ ὑπάρξῃ πρὸς
κοινὸν ὄφελος ἡ φιλικὴ μετὰ τῶν δύο ἐθνῶν συνεννόησις·
ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τοῦ βασιλέως εἶναι ἐπίσης πεπεισμένη,
ὅτι τὸ νὰ συναινέσῃ εἰς πᾶν ὅ,τι δὲν ἀπαιτεῖ ἡ εὐθύτης, εἶναι
τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ματαιῶνῃ τὸν μέγαν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον κα-
λῆ τῇ πίστει ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἔχουσιν. Δὲν πρέπει λοι-
πὸν νὰ νομισθῇτε ὅτι ἐπιπολαιῶς σκεφθέντες ἀπεποιήθημεν
νὰ δώκωμεν τὴν ζητηθεῖσαν ἱκανοποίησιν ὠρίμως σκεφθέν

νὰ περιγράψω ἐπομένως τὰ μεγάλα γεγονότα τὰ ὁποῖα συνέ-
βησαν. Ὁ Μακδοναλὸς ἐδιόκει τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα. Ἡ εἰσ-
βολὴ του ἐπεστηρίχθη εἰς τὴν Βαλτικήν. Ὑπερεπήδει τὴν δε-
ξιάν των Ῥώσων πτέρυγα καὶ ἐπαπέλει τὸ Ῥέβελ, ἐπομέ-
νως τὴν Ῥίγην καὶ τελευταίον τὴν Πετροῦπολιν. Καθόσον δὲ
ἀφορᾷ τὴν δεξιάν πτέρυγάν μας, ἐβασίσθη ὁ αυτοκράτωρ εἰς
τὴν συμμαχίαν τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ἠπατήθη κατὰ τοῦτο. Ἐί-
χε νομίσῃ ὅτι ὁ τῆς Βιλνίας Ῥώσικος στρατὸς ἤθελεν ἀκο-
λουθῆσαι τὴν γενικὴν κίνησιν τῆς ὀπισθοδρομήσεως τοῦ Ἀλε-
ξάνδρου, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ Τορμαζὸς ἐπροχώρησε πρὸς τὰ
ἰσθμὸν μας. Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς λοιπὸν εὐρέθη ἀσκεπῆς
καὶ ἐπαπειλούμενος νὰ καταστραφῇ μετὰ τῶν ἀπείρων ἐκεί-
νων πεδιάδων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε κἀνὲν φυσικὸν ὄχυρμα,
ὠφελόμενος νὰ βασισθῆμεν εἰς τὰς δυνάμεις μας. Ἐνεκα τού-
του λοιπὸν τεσσαράκοντα χιλιάδες Σάξονες, Ἀυστριακοὶ καὶ
Πολωνοὶ ἐτέθησαν αὐτόθι πρὸς φύλαξιν.

Ὁ Τορμαζὸς ἐνίκηθη, ἀλλ' εἰς ἄλλος στρατὸς καταστα-
θεὶς διαθέσιμος ἐνεκα τῆς εἰρήνης τοῦ Βουκουρεστίου, ἠνώθη
μετὰ τὰ λειψανα τοῦ πρώτου. Ἐκτοτε ὁ πόλεμος εἰς τὸ μέρος
αὐτὸ ἐγένετο ἀμυντικὸς.

Δὲν συνέβησαν αὐτὸς μῆτε νικαὶ μῆτε ἦτται ἀποφασιστι-
καὶ· ἡ θέσις ὁμοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔμεινεν εἰς
τὸ μέρος αὐτὸ πρὸς φύλαξιν, ἦτο σημαντικὴ.

Ὁ μεγάλος στρατὸς ἐπορεύετο μετὰ τῶν αὐτῶν δύο
περυγῶν πρὸς τὸν Νίεμεν σχηματίζων τρία σώματα. Ὁ
Βασιλεὺς τῆς Βεσσαλίας μετ' ὀγδοήκοντα χιλιάδας στρατιώτας
διευθύνετο πρὸς τὸ Γρόδνον, ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἰταλίας μετ'
ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδας διευθύνετο πρὸς τὴν Πιλόνην,
ὁ δὲ Ναπολεὼν μετ' ἑκατὸς εἰκοσὶ χιλιάδας διευθύνετο πρὸς

τὰς διαβεβαιώσωμεν καὶ τώρα, ὅτι ἂν τὴν ἐδίδομεν, ἠέλομεν
εἶσθαι ἀδικιολόγητοι· ποτὲ δὲν θέλομεν ἀναγνωρίσει, ὅτι
ἔλαβε χώραν προσβολὴ κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ.
τοῦ Σουλτάνου, ἢ κατὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

Ὡς δὲ πρὸς τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδον τοῦ Κ. Μουσοῦρου,
ἐξεύρετε, Κύριε, τὰ αἰτία, τὰ ὁποῖα καθιστῶσιν αὐτὴν ἀδύ-
νατον δὲν ἀναφέρονται μόνον εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν, ἥτις ἐ-
προκάλεσε τὸ περὶ οὗ ἐνασχολούμεθα, συμβάν· ἡ κυβέρνησις
τοῦ Βασιλέως ὀδηγουμένη ὑπὸ πνεύματος εἰρήνης καὶ συνδια-
λλαγῆς ἐδύνατο νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐξακολούθησιν σχέσεων με-
τὰ διπλωματικῷ πράκτορος, ὅστις τὰς ἀπεκαθίστα πάντοτε
δυσκολωτέρας, ἐνίοτε ἀσυμβιβάτους μετὰ τὴν ἀξιοπρέπειάν του·
ἀλλὰ διακοπεύσας νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ, ἠθέλην εἶσθαι, τολμῶ
εἰπεῖν, τὸ ἀσφαλέστερον μέσον νὰ φθάσωμεν εἰς δυσκολίας
ἀθεραπεύτους.

Ἄλλ' ἂν ἡ κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως ἀρ' ἐνός σκεφθεῖσα
ὠριμώτατα, ἀνεγνώρισε μετ' ὀλίγου τῆς ὅτι δὲν δύναται
νὰ δεχθῇ τὴν γενομένην πρὸς αὐτὴν, καὶ ἤδη ἐπαναληφθεῖσαν
πρότασιν, ἐζήτησεν ὁμοῦ ἀρ' ἐτέρου μετὰ πολλῆς προσοχῆς
καὶ μεγάλης προθυμίας ν' ἀνευρῇ τὰ μέσα, δι' ὧν ν' ἀποδείξῃ
πασίφανως τὸ διαλλακτικὸν πνεῦμα ὑπὸ τοῦ ὁποῖου διηγεκῶς
ἐμπνέεται.

Παραγγέλλεσθε λοιπὸν, Κύριε, νὰ διαβεβαιώσετε τὴν κυ-
βέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῆς βα-
σιλέως εἶναι πρόθυμος νὰ στείλῃ παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ Πρέ-
σβυν, τοῦ ὁποῖου τὸ πρῶτον γρῆος θέλει εἶσθαι νὰ ἐκφράσῃ,
πόσον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λυπεῖται διὰ τὸ ὅτι δυσάρεστοι
περιστάσεις ἐπέφερον στιγμιαίαν ἀλλοίωσιν τῶν φιλικῶν σχέ-
σεων μετὰ τῶν δύο ἐπικρατειῶν· παραγγέλλεσθε προσέτι νὰ
εἰπήτε, ὅτι ἂν ἡ Ὑψηλὴ Πύλη θέλῃ νὰ στείλῃ εἰς Ἀθήνας
Πρέσβυν, ἀντιπροσωπεύοντα εὐλικρινῶς τὰ αἰσθήματα καὶ
τὰς προθέσεις τῆς Τουρκίας, ὁ Βασιλεὺς θέλει τὸν ὑποδεχθῆ,
ὅπως θέλει ὑποδεχθῆ πάντοτε τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Α. Μ.
τοῦ Σουλτάνου, ὅτι εὐθύς μετὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του,
θέλει λάβει ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὰ πλέ-
ον ζωηρὰ δειγμάτια τῆς ἐπιθυμίας της, νὰ ἐξάξῃ καὶ ἀπὸ αὐτὸ
τὸ δυσάρεστον συμβάν, στενὴν οἰκειότητα σύμφωνον μετὰ
ἀμοιβαία συμφέροντα, τὰ ὁποῖα καθεκάστην τείνουσιν εἰς το-
ν συνταυτισθῶσιν.

Εἴθε νὰ παραδεχθῇ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη τὴν τοιαύτην πρότασιν
μας, καὶ θέλει λάβει ἀμέσως τὴν ἀναμφισβήτητον ἀποδείξιν
τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα τὴν ὑπηγόρευσαν.

τὴν Νογαράισκην, τόπον ἀπέχοντα τρεῖς λεύγας ἀπὸ τὸ Κό-
βιον. Τὴν 23 Ἰουνίου πρὸς τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁ αυτο-
κρατορικὸς στρατὸς ἔφθασεν εἰς τὸν Νίεμεν, ἔτοιμος νὰ διαβῇ
τὸν ποταμὸν αὐτόν. Ὁ Ναπολεὼν, ὅστις μέχρι τούτου ἐταξί-
δευε δι' ἀμάξης ἀνέβη ἐφ' ἵππου κατὰ τὴν δευτέραν ὄραν τῆς
πρωίας, προσπαθήσας νὰ διέλθῃ ἐν καιρῷ νυκτὸς τὸν ποτα-
μὸν αὐτόν, τὸν ὁποῖον μετὰ πέντε μῆνας πάλιν ἐν ἑκατῶν νυ-
κτὸς διῆλθεν. Ὅτε ἔφθασεν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ
αὐτοῦ ἔπεσεν ὁ ἵππος του, καὶ μετ' αὐτοῦ ἔπεσε καταγῆς ὁ
Ναπολεὼν. Μία φωνὴ ἠκούσθη τότε λέγουσα, ὅτι ἡ πτώσις
αὕτη ἦτο κακὸς οἰωνός.

Ἀφοῦ ὁ Ναπολεὼν ἐπαρτήρησεν καλῶς τὸν ποταμὸν αὐ-
τόν, διέταξε νὰ ριφθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου
τῆς ἐπιούσης, τρεῖς γέφυραι πλησίον τῆς κωμοπόλεως Πονι-
μένης· ἐπομένως ἀπεσῦρθη, δαπανήσας ὅλην ἐκείνην τὴν ἡ-
μέραν ὅτε μὲν ἐντὸς τῆς σκιῆς του, ὅτε δὲ ἐντὸς οἰκίας τι-
νος ἐξηπλωμένος ἀκίνητος, στερημένος δυνάμεων, κυριευμέ-
νος ἀπὸ θέρμην καὶ ζητῶν εἰς μάτην ἀνάπαυσιν.

Ἀφοῦ ἡ ἔφθασεν νύξ, ἐπανήθη παρὰ τὸν ποταμὸν.
Πρῶτοι ὄντινες διῆλθον τὸν ποταμὸν αὐτόν ὑπῆρξαν σκαπα-
νεῖς τινες, δι' ἐνός μικροῦ πλοιαρίου, ὅστινες ἐπλησίασαν εἰς
τὴν Ῥωσικὴν ὄχθην χωρὶς ν' ἀπαντήσωσιν οὐδὲν κώλυμα.
Εἰς τὴν ξένην ἐκείνην γῆν, ἥτις ἐξωγραφίζετο τοσοῦτον τρο-
μακτικῆ ἐβασίλευεν ἡ ἡσυχία. Εἰς ἀπλοῦς ἀξιωματικὸς
Κοζάκος διευθύνων μίαν σπεῖραν ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον αὐ-
τῶν, καὶ τοὺς ἠρώτησε τίνες ἦσαν. Γάλλοι ἀπήντησαν. Τὴν
θέλετε λοιπὸν, ἐπανέλαβεν ὁ ἀξιωματικὸς, καὶ διὰ τί ἔρχε-
σθε εἰς τὴν Ῥωσίαν; Εἰς ἐκ τῶν σκαπανέων ἀπήντησεν,
ἐρχόμεθα νὰ σὰς πολεμήσωμεν, νὰ κυριεύσωμεν τὴν Βίλνην

Θέλετε ἀναγνώσει τὴν παρούσαν μας εἰς τὴν Α. Ε. τῶν
Ἀλή-Ἐφέντην καὶ δώσει αὐτῷ ἀντίγραφον αὐτῆς.
Δέχθητε κτλ. (ὑπογρ.) Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ.

Δημοσιεύομεν τὸ προηγούμενον Διάγγελμα τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπι-
τετραμμένον τὰς Ἑλληνικὰς ὑποθέσεις κύριον Ἀργυρόπου-
λον, διὰ νὰ γνωρίσωσιν οἱ ἀναγνώσταί μας πόσον ἀδίκως ἡ
Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις ἀξιοῖ νὰ πέμψῃ ἐκ νέου, ὡς πρέσβυν
της, τὸν κύριον Μουσοῦρον παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Εἰς τὸ διάγγελμα αὐτὸ, τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς ἀρισ-
τούργημα τοῦ ὑπουργείου μας, ἀναφέρονται οἱ λόγοι, δι' οὓς
ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τοῦ λοιποῦ
παρ' αὐτῇ ὡς πρέσβυν τῆς Τουρκίας τὸν κύριον Μουσοῦρον,
καὶ οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ὑπαγορεύονται ἀπὸ πνεῦμα ἀντιπα-
θείας ἢ ἀλλοῦ τινος σκοποῦ, ἀλλ' ἀπὸ τὰ ὑψηλά συμφέροντα
τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Τουρκία, καὶ ἡ Ἑλλάς, καὶ
ὅλη ἡ Εὐρώπη ἔχουν συμφέρον νὰ διατηρηθῇ μετὰ τῶν
αὐτῶν τῶν δύο κρατῶν. Ἄν λοιπὸν καὶ ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρ-
νησις ἠθέλην ἐμπνεεσθῆ ἀπὸ τὸ αὐτὸ αἰσθημα τῆς διατηρή-
σεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καλῆς ἀρμονίας
καὶ φιλας, καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν συμφερόντων της, μακρὰν
τοῦ νὰ ἐπιμένῃ νὰ πέμψῃ ἐκ νέου παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερ-
νήσει τὸν κύριον Μουσοῦρον, ὅστις κατεγίνετο ἀνευδότης νὰ
περιπλέξῃ αὐτὴν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς, ἠθέλην ἐνδώσει εἰς
τὰς οἰλικὰς προσκλήσεις αὐτῆς τοῦ νὰ πέμψῃ ἄλλον Πρέσ-
βυν της, διὰ νὰ γίνωσιν εἰς αὐτὸν αἱ ἀνήκουσαι τιμαὶ καὶ
περιποιήσεις, καὶ οὕτω νὰ ἱκανοποιηθῇ διὰ μίαν κακῶς θεω-
ρουμένην προσβολήν, γενομένην δὴθεν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως μας
πρὸς τὸν πρέσβυν της. Ἄλλ' ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις εἶτε
διότι γίνεται τὸ ἔρμαιον ὁδῶν εἰσηγήσεων, εἶτε διότι πα-
ραγνωρίζει τὴν ἀληθῆ τῆς συμφέροντα συρομένη ἀπὸ τὴν εἰμαρ-
μένην της, ἐπιμένει εἰς ἀξίωσιν ἄδικον, τείνουσαν νὰ ἐπιφέρει
προσβολὴν καὶ πρὸς τὸ στέμμα τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς τὴν
ἐθνικὴν μας ἀξιοπρέπειαν, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ, λέγει, διὰ προσ-
βολὴν ἀνυπαρκτον, ἢ ἄλλως τε εἰπεῖν διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἕνα
ὑπάλληλόν της, ὅστις κατὰχρώμενος τῆς θέσεώς του, κατε-
χράτο τῆς ἐμπιστοσύνης της.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ὅλοι οἱ εὐφρονούντες ἀξιοῦν,
ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μας ἐπαπαρονέθη ἀπλῶς πρὸς
τὸν κύριον Μουσοῦρον διὰ τὸ ὀλίγον σέβας, τὸ ὁποῖον πρὸς
αὐτὴν ἐπρόσφερον ὁ Ὀθωμανικὸς οὗτος ὑπάλληλος· ἀπλοῦ
στατον δὲ παράπονον δὲν φέρει θέβαια χαρακτῆρα προσβο-

καὶ ν' ἀπελευθερώσωμεν τὴν Πολωνίαν. Ὁ κοζάκος ἀπεμα-
κρύθη καὶ ἐκρύβη εἰς τὰ δάσος, τρεῖς δὲ ἐκ τῶν στρατιωτῶν
ἐπεροβόλησαν κατ' αὐτόν.

Ὁ ἀδύνατος κρότος τριῶν πυροβολημάτων μᾶς εἰδοποίησε
περὶ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, καὶ τῆς μεγάλης ἐπιδρο-
μῆς μας.

Τούτο τὸ πρῶτον σημεῖον τοῦ πολέμου παρόργησε τὸν Να-
πόλεοντα ὡς ἐκ πραισθημάτων. Τριάκοντα ἐκ τῶν εὐζώνων
διέβησαν ταχέως τὸν ποταμὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν γεφυ-
ρῶν μας. Βῆθηλον τότε ἀπὸ τὰς κοιλάδας καὶ τὰ δάση
ὅλα τὰ Γαλλικὰ σώματα καὶ ἐπλησίασαν ἐν σιωπῇ πρὸς
τὸν ποταμὸν, προστατευόμενα ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ
τοιοῦτον σκότος, ὅστε δὲν ἤδύνατο νὰ διακρίνῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον.
Ἀπηγορεύθησαν αἱ φωταὶ καὶ τὰ φῶτα, οἱ στρατιῶται ἔκρά-
τουν τὰ ὄπλα εἰς τοὺς βραχιόνάς των, ὡς νὰ εὐρίσκοντο ἀπέ-
ναντι τῶν ἐχθρῶν, ἢ δὲ πράττειν καὶ βρεγμένη ἀπὸ ὀρόσον
σίκαλη ἐρησιέμευσεν εἰς στρωμνὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ τροφὴν
τῶν ἵππων.

Ἡ ψυχρότης τῆς νυκτὸς ἡ διακόπτουσα τὸν ὕπνον, τὸ σκό-
τος αὐτῆς τὸ ὁποῖον μεγαλύνει τὰς ὥρας καὶ αὐξάνει τὰς
ἀνάγκας, καὶ τέλος οἱ τῆς ἐπιούσης κίνδυνοι κατέστησαν βαρεῖ-
αν τὴν θέσιν ταύτην τοῦ στρατοῦ· ἀλλὰ μᾶς ἐπαρηγόρει ἡ
προσδοκία μιᾶς λαμπρᾶς ἡμέρας. Εἶχεν ἤδη ἀναγνωσθῇ ἡ
προκήρυξις τοῦ Ναπολεόντος, ἐπαναλαμβάνοντο αἱ φράσεις
αὐτοῦ αἱ πλέον ἀξιοσημειώτοι, καὶ τὸ δαιμόνιον τῶν κατα-
κτῆσεων κατέφλεγε τὴν φαντασίαν μας.

[ἀκολουθεῖ]

λῆς· ἀλλ' ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιμένῃ εἰς τὸ νὰ μὴν συγκατατίθεται νὰ δεχθῆ τοῦ λοιποῦ ὡς Ὁθωμανικὸν πρέσβυν τὸν κύριον Μουσοῦρον, εἶναι ἐντὸς τῶν δικαιωμάτων της, κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, δίκαιον τὸ ὅποσον ἂν προσπαθοῦν νὰ καταπατήσωσιν οἱ χροόμενοι πάντοτε τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυρωτέρου ὑπὲρ τῶν συμφορόντων των, ἢ κοινῆ ὅλου τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου γνώμη θέλει ἐκφραστῆ ἀναντιρρόπως, καὶ θέλει στηλιτεύσει τὴν ἀδικίαν.

Ἐξ ἰδιαίτερας ἀλληλογραφίας.
Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 14 Μαρτίου 1847.
Κυρίε μου

Ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐδῶ διατρέχοντα μεταξὺ τῆς Ὁθωμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν Μουσουλμανικῶν πραγμάτων, πιθανὸν νὰ τὰ γνωρίζετε παραμορφωμένα, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ σὰς κάμω σύντομον καὶ ἀμερόληπτικὴν ἐξιστόρησιν.

Ἐνταῦθα, ὡς καὶ αὐτόθι, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀντιπολίτευσιν μᾶς, καὶ ἀντιπολίτευσιν ἰσχυροτάτην, τῆς ὁποίας οἱ ἀρχηγοὶ κύριον ἔχουσι τὴν ὑποσκέλισιν τοῦ Ῥεσῆ Πασσᾶ καὶ καθὼς αὐτόθι, μ' αὐτὰ τῆς Ἑλλάδος τὰ δυστυχήματα, ἔχουσι τινὲς τὴν ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν νὰ ἰδῶσι καταστρέφόμενον τὸν Κωλέττην, οὕτω καὶ ἐνταῦθα κατὰ πᾶν δυστύχημα περιμένουσι τὴν πτώσιν τοῦ Βεζύρη. Ἡ γενομένη ἐπανάστασις εἰς τὸ Βᾶν τὸ Μούσι καὶ τὰς παρακειμένας ἐπαρχίας, τὰς ὁποίας ἐκυρίευσαν οἱ Κούρδοι (Καρδοῦχοι), φυλαὶ ὄρειαι κατοικοῦσαι τὸν Ταῦρον, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν διαφόρους φυλάρχους ὀδηγουμένους ἀπὸ τὸν ἰσχυρώτερον τὸν Γέμ, Οὐχ-Ὁσᾶρ ὀνομαζόμενον, ἐπροξένησε τρόμον μέγαν εἰς τὸ Διβάνιον, καθότι ἀπόστολοι ἐκ χοτζάδων περιτρέχουσι τὰς ἐπαρχίας κηρύττοντες, ὅτι ὁ Ἰσλαμισμὸς κινδυνεύει, ὅτι ἡ θρησκεία ἐβεβηλώθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὅτι ἡ μετὰ τῶν ἀπίστων ἐπιμιξία τῶν ἐκεῖ Ὁθωμανῶν, τοὺς ὁποίους ἡ θεοστυγῆς ἀπόνοια τῶν ἀρχόντων τοῦ κράτους κατέστησε κτηνὴν μισητὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, θέλει καταστρέφει μίσηδον τὴν εὐσέθειαν κλπ. Κατὰ συνέπειαν λοιπῶν τῶν ταραχῶν τούτων ἐστάλησαν ἀτμόπλοια μὲ στρατὸν εἰς Τραπεζοῦντα καὶ εἰς Σαμψούντα, διὰ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐκεῖ ἀρχηγῶν.

Ἄλλ' ἐνῶ τὸ Διβάνιον εἶναι λίαν τεταραγμένον, ἡ ἀντιπολίτευσις, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, σιμὰ τῶν σφαλμάτων τὰ ὁποῖα προσάπτει εἰς τὴν κυβέρνησιν, τὴν μέμφεται ἀναφανδόν, διατὶ δι' ἓνα γκαβούρην νὰ περιπλεχθῆ μετὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ κάμῃ τὴν μεταξὺ τοῦ Μουσοῦρου καὶ αὐτῆς διαφοράν ὑπόθεσιν κυβερνητικὴν, ἢ καθὼς αὐτοὶ λέγουσιν, ὑπόθεσιν Ὁσμάνιδικὴν.

Οἱ πλεῖστοι πιστεύουσιν ὅτι ὁ Ῥεσῆ Πασσᾶς δὲν ἴσταται ἀσφαλῆς εἰς τὴν θέσιν του. Ἐν τούτοις ἡ διαφορά τῶν δύο Κυβερνήσεων τῆς τῆς Ὁθωμανικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς δὲν ἔλαβεν οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν, διότι οἱ Τοῦρκοι ὑποκινούμενοι βεβαίως, νομίζουσιν ὅτι τὰ πάντα εἶναι εἰς αὐτοὺς δυνατὰ, χωρὶς νὰ ἐνθυμοῦνται, ὅτι οἱ ὑποκινήσαντες αὐτοὺς τὸ 1828. εἰς τὸν κατὰ τῆς Ῥωστικῆς πόλεμον, πρὸ ὀλίγον ἔθελον γίνεαι ἀφροῦν τοῦ ἐξολοθρευμοῦ τῆς Ὁθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, ἐὰν ὁ Αυτοκράτωρ Νικόλαος δὲν ἀνεδεικνύετο ὁ ἐπιεικέστερος νικητῆς καὶ ὁ γενναιώτερος τῶν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου κατακτητῶν.

Συνεχῶς ὁ Ἰντερνούτζιος λαμβάνει συνεντεύξεις μετὰ τοῦ Ἀλῆ ἐφέτη, καὶ πολλοὶ πιστεύουσιν, ὅτι ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς δείκνυται σύμφωνος μετὰ τῆς Ἀγγλίας, ἀφ' ἑτέρου ὑποβάλλει εἰς τὴν Πόρταν τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους θέλει διατρέξει, ἐὰν ἀπὸ ἰσχυρογνώμονα ἐπιμὸνῃ ἀφεθῆ εἰς τὴν τύχην. Ἡ Γαλλικὴ Πρεσβεΐα ὑπερασπίζεται τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ ὡς μανθάνομεν θετικῶς, ἔκαμε πολλὰ διαβήματα διὰ νὰ συμβιβασθῆ διὰ τινος μέσου ὁσοῦν τὰ πράγματα. Ἡ Ῥωστικὴ Πρεσβεΐα παρατηρεῖ σιωπῶσα, ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ λέγῃ τίποτε, καὶ ἐξηγεῖται χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὴν ἐνοῆ. Ἐν τούτοις, φαίνεται, κραιφηνάκτεϊ νὰ θέσῃ τὴν ψῆφόν της διὰ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, καὶ νὰ δεῖξῃ ὅτι αὐτὴ διέπει τὸν νοῦν τοῦ Διβανίου. Ἡ Ῥωστικὴ, ἐνοεῖται, χάσκει ἀσκαρδαμυ-

κτὶ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν εἰς τὰ πολιτικὰ βήματα τῆς Ῥωστικῆς. Ὅλοι φρονοῦν, καὶ νομίζομεν δὲν σφάλουσιν, ὅτι τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος τὸ πρόσωπον, εἶναι μέγα καὶ ἀδιάβατον πρόσκωμα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς ἀποκρύφου πολιτικῆς, στηρίξεως καὶ εἰς Κωνσταντινουπόλιν τὰς παρτίδας της.

Ἡ 19 τοῦ ἐνεστῶτος, εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, κατ' ἣν ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ διακόψῃ τὰς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβεΐας σχέσεις της, ὡς μανθάνομεν δὲ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διετάχθη ὁ Κ. Ἀργυρόπουλος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ περιορισθῆ εἰς μόνον τοῦ ἐμπορικοῦ Γραφείου τὰ καθήκοντα.

Τελευταῖοντες τὴν ἐπιστολήν μας σὰς λέγομεν, ὅτι ἡ Πόρτα εὐρίσκειται εἰς τὴν δευνοτέραν θέσιν εἰς τὴν εὐρέθη ποτέ. Εἶθε! ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ν' ἀφεθῆ ἐλευθέρα εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων της, καὶ εἰς τὴν προστάτευσιν τῆς τιμῆς της· ἡ κοινὴ γνώμη ἐνταῦθα εἶναι ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ὅλων αἱ καρδίαι εὐχονται νὰ τὴν ἰδῶσιν ἐξερχομένην ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ταύτην περιπλοκὴν ὀριαμβεύουσαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μεγάλῃς συζητήσεως πρό τινων ἡμερῶν γενομένης ἐντὸς τῆς Βουλῆς, περὶ τοῦ ἀν' ὑπάρχει ἀφορμῆ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κυρίου Ν. Πονηροπούλου, κατὰ συνέπειαν τῶν κατ' αὐτοῦ συκοφαντιῶν τῆς ἀντιπολιτεῦσεως, ἀπεφάνθη αὐτῇ διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, ὅτι ἐξ ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεῦσεως ἐκτεθέντων κατὰ τοῦ μνησθέντος κυρίου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἐξάγεται ἀφορμὴ διὰ νὰ παραπεμφθῆ οὗτος εἰς δίκην.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ προῖδομεν καὶ προείπομεν, διότι πῶποτε ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑποπέσῃ εἰς καταχρήσεις ὁ κύριος Πονηρόπουλος, καὶ τοιαύτας ὁποίας ἡ ἀντιπολίτευσις κατ' αὐτοῦ προσήψεν. Ἐμεινε λοιπὸν καὶ εἰς τὴν περὶ στασιν ταύτην εἰς τὰ κράα τοῦ λουτροῦ ἡ ἀντιπολίτευσις.

— Τὰ Μουσουλμανικὰ ἔδωκα ἀφορμὴν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν περιορὶκὸν τύπον νὰ δημοσιεύσῃ ἐκ νέου μυρία ψεύδη καὶ συκοφαντίας κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ νὰ προσάψῃ εἰς αὐτὴν ἀνάπαρκα σφάλματα καὶ ἐλλείψεις· ἀλλ' ἡ πεφωτισμένη Εὐρώπη τόσῃν προσοχὴν νομίζομεν δίδει εἰς τὰ ληρήματα τοῦ τύπου αὐτοῦ, ὅσῃν δίδουν οἱ Ἕλληνες εἰς τὰς ἐρεσχηλίας τοῦ ἰδικοῦ μᾶς τύπου, τοῦ εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἀνήκοντος.

Κάμμία ἄλλη ἀπόδειξις δὲν δύναται νὰ ᾔναι τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὅσον ἡ ἀπόδειξις τὴν ὁποίαν ἐπιπέρουσιν τὰ πράγματα. Ἡ ἐπὶ τῶν πραγμάτων λοιπὸν στηριζομένη ἀλήθεια εἶναι ἀλήθεια μαθηματικὴ καὶ ἀδιαριλονεικτος. Ἀφοῦ λοιπὸν τὰ πράγματα ἀποδεικνύουσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὅτι τὸ ἤδη κυβερνῶν σύστημα ἐπραξεν ὑπὸ τὸ Συναγματικὸν πολίτευμα καὶ ὑπὸ τσαύτας ἀντεθνικὰς καὶ καχοήθεις ἐπιβροάς, τὸ μέγα κατόρθωμα τῆς ἡτυχίας καὶ τῆς ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ὁλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, ἀπέναντι μάλιστα τῶν ξένων ἀντενεργειῶν, καὶ μιᾶς τοσοῦτον πολεμίας καὶ ἀντισυναγματικῆς ἀντιπολιτεῦσεως, οὐδὲν οὐσιῶδες ἀποτέλεσμα δύναται νὰ φέρωσι παρὰ τοῖς εὐ φρονοῦσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὰ ληρήματα τῶν ἐφημερίδων, καὶ αἱ φωνασικαὶ βουλευτῶν τινων τῶν συναγματικῶν ἐθνῶν, τὰς ὁποίας πιθανὸν εἶναι ν' ἀκούσωμεν μετ' οὐ πολλὸν. Ἐτι μικρόν καὶ ἡ Κυβέρνησις μας θέλει βάλλει εἰς ἐνέργειαν τὰ μεγάλα σχέδιά της, ὅταν σὺν Θεῷ μετὰ τὴν νέαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν ἐπιτύχωσιν οἱ λαοὶ τῆς Ἑλλάδος, ὑπ' αὐτῆς χειραγωγούμενοι, νὰ ἐκλέξωσι Βουλευτὰς ἀξίους τοιαύτης ἐξόχου θέσεως, καὶ μοναδικῶν ἀντικείμενον τῶν σκέψεων τῶν ἔχοντες τὸ καλὸν τῆς πατρίδος των. Ἐτι μικρόν καὶ ὁ ἔσω καὶ ὁ ἔξω κόσμος θέλει ἐκπληχθῆ διὰ τὴν πολιτικὴν ἰκανότητα τῶν διευθυνόντων νῦν τὸ πολιτικὸν σκᾶφος μᾶς.

— Μετὰ βεβαιότητος πληροφροῦμεθα, ὅτι ἡ συμβάσα ἐν Ἀθήναις ἀταξία, κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Πιτζιφικίου Ἰουδαίου, ἡ διάρρηξις δηλαδὴ

τῶν πραγμάτων του, ἔγινεν ἐκ καταχθονίου προμελέτης καὶ προθέσεως ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεῦσεως, διὰ νὰ ἐνοχοποιηθῆ ἡ Κυβέρνησις, ὡς δὴθεν μὴ λαμβάνουσα τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν, πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι ἀφοῦ τοιαῦται ἀταξία καὶ διαρραγαὶ συμβαίνουσιν ἐντὸς τῆς πρωτεύουσας καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις τῆς Κυβερνήσεως, εὐρίσκειται εἰς ἀναρχίαν τὸ Ἑλληνικὸν κράτος. Ταῦτα δὲ πάντα ἐπραξεν ἡ ἀντιπολίτευσις ὡφελή βίαια ἀπὸ τῶν ἐν ἀξίει μίτρον τὸ ὅποσον ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις, τοῦ ν' ἀπαγορεύσῃ αὐστηρῶς κατὰ τὸ ἐνεστώσῃ ἔτος τὸ θάρραρον καὶ βανδαλικὸν ἔθιμον, τοῦ νὰ καίεται ὑπὸ τοῦ ὄχλου, κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα, ἐν ὁμοίωμα Ἰουδαίου χάρτινον. Ἀφοῦ δὲ ἡ ἀντιπολίτευσις ἐπραξεν ἀφ' ἐνὸς ἐκ προθέσεως καὶ προμελέτης, ὡς εἴρηται καὶ ὡς ἀπεδείχθη, τοῦτο τὸ ἀξιοκατάκριτον καὶ ἀντικοινωνικὸν κατόρθωμα, ἤρχισε νὰ φωνασκῆ ἀφ' ἑτέρου διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς τύπου, καὶ νὰ ἐνοχοποιῆ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ συμβᾶν αὐτό.

Ἄς κρίνῃ τώρα ὁ κόσμος ἂν ἡ ἀντιπολίτευσις μᾶς εἶναι συνταγματικὴ καὶ λογικὴ, καὶ οὐχὶ ἀνήθικος καὶ πολεμικὴ, ὡς τὴν ἐχαρακτηρίσαμεν πάντοτε.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποραινόμενος εἰδοποιῶ πρὸς γνώσιν παντὸς ἔχοντος κατὰ τὸν νόμον δικαίωμα προτιμῆσεως, ὅτι ἠγόρασα παρὰ τοῦ Ἀνωτίου Δελλαγραμμᾶτικα ἐν κτήμα κείμενον εἰς τὸ χωρίον Πισκοπιῶ τοῦ Δήμου Κορθίου ὀνομαζόμενον Γέφυρον διὰ δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας ἀριθ. 4000, ὡς τὸ περὶ τούτου πωλητήριον συναχθὲν ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου Κορθίου κυρίου Δημητρίου Κᾶψη. Προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἔχοντες δικαιώματα προτιμῆσεως νὰ παρουσιασθῶσι καὶ πληρώσωσι πρὸς με τὸ τίμημα τοῦ κτήματος τούτου μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν καὶ λοιπῶν ἐξόδων, καὶ τοῦτο ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰδοποιήσεώς μου, διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμοῦ.

Ἐν Κορθίῳ τὴν 27 Μαρτίου 1847.
ὁ ἀγοράσας
Αὐγουστῆς Ὀργίνου.

ΠΡΟΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποραινόμενος Λαυίγγης Ι. Ῥουβὲν πλοίαρχος κάτοικος Θήρας, ἠγόρασα παρὰ τοῦ κυρίου Γασπάρους Λαζάρου Ἀλβὴ κατοικοῦ Θήρας τὰ ὀσπητὰ τὰ ὁποῖα εἶχεν ἀγοράσει παρὰ τοῦ ἀυταδέλφου του κυρίου Γουλιέλμου Α. Ἀλβη, καὶ τὰ δώματα τῶν κάτω ὀσπητιῶν καὶ οἶναποθήκης του, κείμενα εἰς Φυρὰ τοῦ Δήμου Θήρας, πλησιασταὶ τῶν ὁποίων εἶναι ὁ ἴδιος πωλητῆς, ὁ Κ. Γουλιέλμος Α. Ἀλβη, ἡ οἰκία καὶ ἔκκλησιὰ τῶν Λαζαριστῶν, καὶ τὰ δώματα τῆς Δοτικῆς Ἐπισκοπῆς διχωρίζομενα διὰ τῆς κοινῆς ὁδοῦ, διὰ δραχμὰς ἑξή χιλιάδας ἐπτάκοσίας πενήκοντα ἀριθμὸς δραχ. 6. 750. ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 2797. καὶ ἀπὸ 12. Μαρτίου Ε. Ε πωλητήριον ἐγγράφον, γενόμενον ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Θήρας κυρίου Π. Α. Βαφισπούλου. Διὸ προσκαλῶ, διὰ τῆς παρούσης προφωνήσεως, ὅσους νομίζουσιν ὅτι ἔχουν δικαίωμα προτιμῆσεως νὰ καταβάλλουν τὸ τίμημα τῆς ἀγορᾶς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ Ἑρμοῦ τῆς νήτου Σύρου καταχωρήσεως τῆς παρούσης, ἄλλως ἐκπίπτουν παντὸς περὶ προτιμῆσεως δικαιώματος.

Ἐπὶ τούτῳ διώρισα ἐπιτρόπόν μου τὸν ἐν Θήρῃ κύριον Νικόλαον Ἰακώβου Δελέντα διὰ νὰ παράλαβῃ τὸ τίμημα καὶ παραχωρήσῃ τὴν οἰκίαν μετὰ τὸ οἰκόπεδον.

Ἐν Θήρῃ τὴν 13 Μαρτίου 1847.
ὁ ἀγοράσας
Λαυίγγης Ι. Ῥουβὲν.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ